

Gila Iuân Noliță sicire

Iacă mă frașilor că lară o vinit vreme să vă scriu. Și vă scriu cu greu că cum nam scris ge mult mam cam ge svătat. Da go așeia să navieș; nișlo grîjă că tăt nam uțtat gîtat cum o uitat comnu așieama gila

societacia gi pescuit săși arăce gi reptășilie când so dus ia Buceni gi o luat peșcii gila uoamini și lo vândut pã urmă la căfana șiea marie gin Arad pã bani buni. Da poace ca nu sciți povestea așe cum o fost. Apu iacă că după șie vam spus cum o fost pã urmă vo spun și cum o fost la înșieput. Mai amus nu știu căce săptămâni so fost gătat apa gi pã colmă. Și bucinșeni cu mic cu marie sor dus să prindă peșci ca să mai mănșie și li on pic ge carnie faină că gi carnie afumată gin porși gila Crășlun sor fost săturat sărașii. Și cum nu lera apă pã dălmă or și prins il peste gi tăt felul. Mai marie și mal mic după cum o fost flecare ge harnic. Unil gîntă li mi să parie că nișce domnișori gila lșcoală or prins on somn ge aprcape 35 kilo. li tumna să gătău să ducă somnu în sat și să să împărșească pã lel când o vinit on domn și cu alși doi domni și o zis că lel li Inspector la societacia gi pescuit gin Arad și că le peșcile ca săl ducă pã sama domnilor gin comitetu societășii. Și o vinit cu peșcile ia Arad da alși no gășit pã domni gin comitet și ca să nu să strîșie peșcile, lo vândut la căfana șiea marie gin Arad. Noa apu iacă așe. Amu știți tăt povestea.

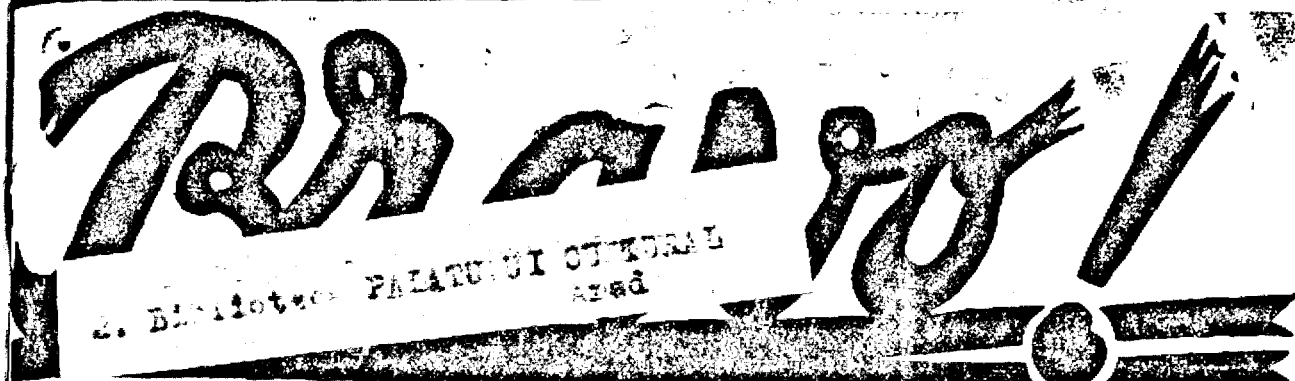
Iacă vă mai spun una. Domnu director a nost a dat porăncă să trimată la tăși scrisori ca să nie trâmîță tăt natu abolimentu că domnișoru nost carie umblă după bani nul acasă. Și vă spun așe ca să nie trâmîțeș abolimentu, că pã așeia carie nu trâmîț il punle domnu director la foaie așe cum lo pus și amu pã vo cășiva.

Noa apu șie să vă spun. Fiscalăși așcia rumâni is tarle ocoșî. Sor pucut să lucre ca să schepe cășilile jidanilor ca să nu agiungă în brâncă rumânească. Apu or pășite că lo prins și lo băgat la pișiboalcă ca să învieșă aclo cum trebe să să poarce. Că dară la fiscalăși aleșcia nu leo fost gîștul căt or cășcigat pe bună gireptace numal ilo trebit mai mult. Și nu ilo plăcut să umble numa pântră rumâni, numa sor băgat tăt pântră streini și pântră jidani. Noa apu amu au jidani să să sature.

Noa că lo cam dus și pã jidani să lucre. Bine leo făcut că tăt zîua nu tășeau nimic numa stăceu la căfană și fășeau mișculanșii răsând ge bgietu rumân carie lucre pãnă să findole ge șele. Apu amu să lucre și li ca să vadă cum li ge binie să deie cu sapa și cu toporu, că doară leo vini mincea la cap.

Numa ge așeia băgașii ge samă și ne trâmîțeș abolimentu ca să nu fie hibă și să vă pună domnu director la foaie. lo vă spun ca să nu zîșeșii că nu vam spus.

Al vostu Iuân Noliță.

LISTA LITERARA
Satiră-umor
Tribunalul
Sec. III, Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1800 lei pentru întreprinderile mijlocii; 2000 lei anual pe marile întreprinderi. — Abonamentele se plătesc înainte.

Chipurii și.., icoane

- Nemulțumitulul I se la darul -

Ș putea preciza dacă multă a cunoscut pe vreunul din afacerilor scandaloase cu contele evrești. eroi așezați, acum, os la răcoare și secret. Dar care i au cunoscut, s'au întredesigur, de multe ori, cum au aceștia de s'au aranjat așa de încât — unii deși refugiați — stida, primă eleganță și răsputăba o lume întreagă. Răspunsul dat mandatele de arestare e săptămâna trecută de titulu-cabinetului II instrucție, d. juror I. Berov, care i a trimis la are pentru o binevenită și blăgăritată — pe căldurile și seumasta — vilegiatură gratuită

menită să stea la răcoare, asă se discută. Faptele săvârșite sificiente. Păcat numai că Sta rebue să suportă cheltueșile în erii lor, a unor oameni care i când pecl Stat face toate șările de a scoate evreii din noastră publică pe care au pat-o, ei lucrează tocmai în di contrară. Pentru români aș că unelte evreilor, contează obașil — mai mult fiinș lui lșdecât colectivitatea românească fiind, el trebuie eliminat șândurșle noastre. Intocmai ca... Sunt fi denaturaș ai neaș care n'au ce căuta în marea ștră familie românească. Ștudinea evreilor, care prin așarea contractelor n'au făcut de să urmeze linia tradițională a mulșilor lor, e explicabilă, dar ștat de condamabilă ca toate șalte fapte ale lor.

Ș asistat la plecarea evreilor la șonia de lucru. Mărturisesc că șacolul m'a scandalizat la culșemele și copiii lor plânșeau și vâitau — un plânșet caractere rasei — de par'că cineva i ar șus la căpătul lumii. M'a șoanșat această atitudine deoarece șasistat de atâtea ori la plecăș — în momente grele — în conștrâre și la mobilizare a flăcăiș noastre, dar nimeni nu s'a vâitât și ei așa ca evreicșle după evrei și doar odată cu flăcăiș noșșe duceau brașele de lucru ale șpului, brașele dela plug și dela șă lăsând acasă copii și bătrâni știncioși și brașe șlabe de feș... Evreii care au plecat nu șceau. Ei șpeculau numai și um șa cafenele unde cloceau cele șantastice șvonuri pentru a le șa printre români ca să le tușșe șele și să le șdunșie creș

dinșă în vitalitatea și misiunea neaș muiui.
De ce atâtea plâns? Pentru că au plecat la muncă și n'au fost lășați să huzurească mal departe în cafenele în timp ce flăcăiș noșștri mor pe câmpșle Ucrainei pentru creștinătate și pentru șpărarea civișlizașiei europene de infernalul produs evreu, — bolșevismul. E drept așceasta? Desigur că nu. Dacă noi — și alături de noi toată Europa — luptăm și murim în luptă cu

iudeo bolșevicșii din răsărit, atunci evreii de aici — profitoria de tot-deauna a tuturor bunurilor — să știe lucre acum. Or, aceasta nu constituie motișv de plâns pentru nimeni și mai cu seamă pentru un spectacol rușinos ca cel furnizat de evreice zilele trecute!...
...Și pentru acești evrei au lucreat români care și petrec, șara la răcoare pe cheltușala Ștătușului!

r. b.

Radio „Bravo” retransmite!...

Credincios programului său „BRAVO”! înșeleșe să și ținș citiștoriă la curent cu toate evenimantele, retransmișe azi, pe propria ș lungșime de undă, a oșcia emișiu-

șne șpecișă a postului de radio Moscova, pentru citiștoriă reviște: PACALA. Deci începem:
Atențiune!... Atențiune!... Atențiune!...

Tavarăși i prălietari,
Zdrăvuiște!
Zdeș găvări ambulanski Radio ștanșai Moskva perpedenski apos-tolenski na Kazanu.
Tatucu Stalinu i bașșoi comisară narodu fugenski scăpărenie na Vladivostocu polovni tșșit Kilometru na oră.
Crasnaia armatăș iepurenski fugavaiș ghermanski nișet așjungenie su tancu, su aștomobilu, su avionu.
Parșivscăia cetastiofă!
Ruskal paradisu transformenski infernu: Kazanu ies, Smolenski ies, Scaraoșki Stalinu ies. Tutaleguski ladu pârșjolenie!
Colacșki pupăzenie, Nadia Molotova nișet pașșoi na frontu, dâr-dăensii cozonacu i batiușca Stalină băgenski nă răcoarenie. Siclas Lord Stalină destișnu peceșliuenski ies: Carăbănevskii na Tăvarușu Ciurcișă ot Londona pri Lord Sikorski, Lord Șimovici i drugoi bașșoi strategu.
Darășșoi Rumenski, ciolovbci!
Prișădi suda!
Nașș Rășșpublișca Șoșșialista Șovieticiskăia harașșo guleai rădăcișnșki buruenie, paporă glonșu dum-dum i bolșe drugoi ramazanski,
Tavarăși i prălietari,
„Păcală” bașșoi pezevengskii gazetă. Nișet credevaiș șto citaite. Desfundanșie!

CULME

— Imi pare rău, dar ceasornicul acesta nu-mi convine: în loc să face tic-tac, face tic-tic.

Un domnișor se plimba cu bicușșca în mână și-și bătea necontentit picloarele. Aproape de el mergea un băiat de cizmar și se uita multă vreme cu înștristare la dânsul. În șfârșit îi zice:

— „Dar, conașula, pentru ce bați toud'auna bietul dobitoc?”

La o cafenea, între „boemi”...
— Ai făcut plata?
— Nu. Dar tu?
— Nici eu.
— Atunci pentru ce nu plecăm?

PLUTONUL DE EXECUȚIE

Un pluton de infanterie rusă așștuaptă în piașșa unui orașel ne ocupat încă de trupele axei.

Trece un ofișer și exclamă:
— Ce faceți aici? Nu vă e rușșine să stați degeaba?

Unul din soldașii rășșpunde:
— Așșteptăm să vină generalii, ca să ne punem la lucru.

— Cum? Nu lucreați decât când sunt de față generalii? Să vă fie rușșine!

— Firește. Dacă nu vin generalii ca să i impușșcăm, ce drașșu vrei să faceim?

LINIA STALIN

— Tovarășe Stalin, te ai îngrășșat enorm în ultimul timp. Ești di form....

— Da, rășșpunde melancolic țarul roșșu. Mi-am pierdut linia...

NADLAC

— Bujacu e în fierbere!... Auzi dom'le! Se poate una ca asta?... El, un pretins... popă a fost capabil să ducă cu mîna o familie pe care convertit o la... papistași și mai la urmă — după ce s'a „înțeles” omul — s'o lasă în pană?... Păi trebăi asta?...

De altfel se discută că... popa nu-i popă, pentru că li mai hibălesc ceva examene?!...

Mai nou este văzut cu o altă nișoară. Se vorbește că și aici a început tratative. Deb, vine iarna și are omul nevoie de palton...

— Stărnă senzație în comună faptul că Rozalia Năzărceanu, după ce a adunat recolta dela Tuțu și și-a strans toate ce a avut, a plecat dela el. Astea le-a făcut în lipsa lui — plecat la concentrare. În esatură cu această interesantă plecare se vorbește că un oarecare Mihail al Bărbăntului ar putea da amă nunte mai precise...

— Am vrea să știm cu cine este acum „șogor” Bela Halasy, deoarece ce Popă „Tăncika” au murit?...

Ști Bela, să nu tesuperă că nu îi facem reclama la „Bavo”!...

— Am lăsat mai pe terminate chestiile cu anumite cucoane, pentru că — în urmă purtării ce o au — nu merită să stea în frunte. După cum bănuim, bârfeala și a ajuns apogeul. Astfel, deși în aparență „prietene”, în culise se bârfește mai rău ca țigani. Nu dăm că zumi, pentru că sunt prea multe și nu vrem să favorizăm numai pe unele, în detrimentul altora. Un sfat prietenesc ne permitem să le dăm: schimbați-vă — cele cu musca pe pălărie sau pe coafură — purtarea, că e prea, prea ceceace fa- ceți...

— Tineri — fete și băieți — aflați în vacanță se distrează minunat la Mureș. Și ei n'ar strica dacă ar introduce o altă normă de conduită acolo...

BAITA

— Din cele auzite se zice că brunetul cel închis și ar fi pierdut ochelari pe marginea velii, din cauza unei... rușoaice. Tot ce i po sibil!

— Un oarecare Coodorescu, din comuna vecină ce vine pe la noi numai în zile mari, pentru a se umfla cât mai urât în pene, e rugat așa pune la punct turbata i fizează că altfel își va pierde clientela.

GURA BARZA

Programul filmelor ce vor rula la cinema:

Apus de Glorie, în rolul principelui Bety Refugens.

Vrăjitorul din Oz, cu Fruază Tibens.

Casanova, cu Tonci Mann Hart.

Divorțata, în rolul principal Magda Gradi Ciong.

Gangsterul, în rolul principal cu Sandu Vrenos.

Ulumul rând, cu Pita Uperkut Bomfson.

Bunica Revoluției, cu Bizi de Teatru Național.

Actualități:

Pescuitul e în plin progres, cu toate acestea „Peștele” e la preț și are trecere.

Contele de Fusos e mereu în casă, alina „și i duce” pe toți.

„Studentii”, mai bine zis „cadeții” sau dus în alte zone mai calde, lăsând în urmă lor o ploaie de regrete (mai ales pe la restaurantele la care au rămas cu datorie).

BAIA DE CRIS

— Am nteles să ne războim și să ne încrucisăm spada cu oamenii de omenie. Aceasta a fost — și este — norma de pe care ne-am condus în viață. N'am înțeles să scriem aici numai din dorința de a critica pe cineva sau de a ne răzbuna pe truu ceva. Fiecare din cei pretinși „ofensați” cu dreptul să și caute — prin justiție — repararea onoarei. Că — până azi — n'a făcut o nimeni, înseamnă că au fost adevărate — în parte sau în ntregime — cele scrise de noi.

Vedem însă că seria răzburărilor contra noastră a început. Și — ironia sortii! — au început să predice morală tocmai acei cari o sfidează. Știm toate dedesubturile moshinațiilor acelor specimene. Nu ne interesează însă. La timpul său vom și să reacționăm, plesnind peste toval pe acele specimene ale rasei umane, pentru a le trece pota de a se erija în moralizatori... Suntem la datorie pe două buricade: pe front și în aceste coloane... Temeți-vă însă că nu peste mult vom cunoaște atât trecutul cât și activitatea voastră spurcace specimene cu obraz de toval ce suțeti!... Atunoi se va vedea ce 'nseamnă să predici apă și să bei vin!

— Credeam că nu mai e nevoie să revenim asupra „Stelei” din Rîșca sau a unei Flori(c) de primăvară... Totuși, vedem că un mag ne obligă s'o facem. Vrea ne condiționat ca „Flori(c)ca” să rămână pururea verde și mirositoare, iar „steaua” să strălucească permanent... pe „ștreț”ul ce duce spre Rîșca.

...Iată că vlam satisfăcut!

BRAD

— În zilele trecute am avut ocazia să vedem mai multe cucoane îmbrăcate în frumosul nostru port „național”. Era o frumusețe să le privești dar am văzut că unele dintre ele erau foarte roșite pe buze. Le facem puțin atenție, dar dănele știu bine că moratele noastre nu se roșesc pe buze când se îmbracă în costum național. Costumul național nu se unolea cu rujul și țigareta.

— Pe chestia cu comunicațiile date de noi au fost mare zarvă pe unele locuri dar cei în cauză știu bine că adevărul totdeauna supără pe om...

Plictiseala s'a năcut la Brad acum 2000 de ani. De atunci și a înmulțit familia, care s'a așezat tot la Brad, unde băntue alături de praf, ploaie, înundații și alte dara vere. Distracții nu găsesc decât foarte puțin...

REGRETE

— Au rupt umbrela în capul reclamantel și acum spul că regreți.

— Da, domnule comisar, regret foarte mult deoarece umbrela era nouă, nouă.

COMISARUL: — Vă amintiți numărul taxului care v'a iovit?

EL: — Cred că da. Printr'o coincidență bizară, au observat că cifrele formau anul nașterii soției mele.

EA: — În definitiv, lasă și tu, Năică. E inutil să mai faci plângere pentru o nimica toată.

INTAI VREA SA ȘTIE

— Ascultă, omule, dacă imi dai pică câteva bucăți de lemne, îți dau să mănânci.

— Vă rog să mi spuneți mai întâi ce ați pregătit?

PARICIDUL

— Nataș, spune Wladimir colaevici, trebuie să și măritu nu lucru: mă bate gândul să mîit un mie paricid.

— Cum? Vrei să săvârșești crimă atât de mare și numești ta paricid?

— Să ne înțelegem: nu am gând să-l omor pe tata, ci pe cu Stăln!

CELE DOUA STEAGURI

La înălțarea steagului unui ment englez, cei de față au cotat că drapelul înălțat este tic.

— Înțeleg ce s'a petrecut plică cineva. Steagul nostru cut roș de rușine în ziua când pând Islanda, Statele Unite au Anglia sub tutela lor.

VIATA SCUMPA

— Dați-mi două kile de făină

— Să vă servesc, dar să știți un kgr. de făină costă cu două de lei! mai mult decât săpăte trecută!

CUIANTA

— Când pot scoate banii? Am depus astăzi la dvs. la că?

— Chiar și mâine... dar ține să ne vestiți cu cincisprezece înaintea!

Dr. Julietta Caloghiru-Fis

medic dentist și-a reluat consultațiile în STR. VICENTIU BABEȘ N. dela 3-5.

IN INVERN

Intr'una din pivnițele celor adâni ale iadului se aude un cârm nemăipomenit: omenescă cantă cu acompaniament de laică, în timp ce alții joacă ghesca. Intr'un cuvânt, e o glie... infernală, iar ceilalți nari ai iadului nu se pot ște în grabă și găsește o ceal soldați ruși, cari petrec în cul flăcărilor.

— Ce-i asta? întrebă el. E ma oară când văd oameni în iad?

— În iad? exclamă unul daiți ruși stupefiat. Cum? Sun în iad? Noi, care am văzut mult mai bine aci decât în credeam că ne aflăm în ca!

LA LIBRARIE

— Mai aveți vreun volum poezii, de Mihail Eminescu?

— Nu, dudue, le-ați cump pe toate care au apărut în vreme.

— N'a mai scris nimic nou?

TOȚI PROVINCIALII MANAȘI ȘI BEAU IEFȚIN ȘI BINE RESTAURANTUL

"Grăniceru

proprietar Petru Ruja

ARAD, CALEA BANATULUI

Telefon 21-86.

Constantin dela Șolin.

Cronica bravista

Cică orice om cu vază, corespondent „get-beget” Halde, frate vrea să scrie, să s'arate că-i poet... Și începând numărătorea: eu vă rog să ascultați, iar de vrei să faceți muză, vă ia dracu și scăpați!... Cât despre stilul poeziei, am mare talent la scris. Am și rimă foarte bună, nu ca Dăscălu Narcis... Și spunând acestea toate, eu încep cu Ion Nojiță, Care mi se pare umblă, lerăși după vre-o gurjă... Măcar că-l cam slab sârmanul, că nu-l prea bun „alimentu” și-l cam scump, iar abonații nu-l plătesc „abolimentu” Pioneza se produce, tot ce are'n gușă scrie, iar revista îi servește, că și prietenii de librărie. Dânsa fixează pe „Bravo”, în vitrina luminoasă, Urma ei e pe revistă, o ruptură, ruginoasă. Domnul Ion cu Escu, n urmă și cu'n mare P. în coadă, Suferă de boli nervoase, ca și lumea cea răodă. Scrie epigrame multe, suferind de limbuție, iar redacția.. nu rădeti — îi îndeamnă să mai scrie. P. A. G. cu-ai său prieten, c'ne știe ce samsar, O lovi cu bătă'n baltă și-ajunsă și el... măgar!... Jean Antoniu, sârăcuțul, după refuz... tot mai cere... E! probabil că n'ajunse pâr'acum să'ncingă'n miere... Traian Rusu Șirianu, care versuri dedicate și cu gândul dus la muză, le brodește cam plouate... Cic'a cuma e la modă, să fi monstru ca King-Kong, iar pe Dăscălu Narcis, îi vol rechema prin gong. Și-i voi face una lată... poate chiar și o morală, Că doar de prostii se ține și habar n'are de școală. Frunză, nu știu ce-a pășit-o și de noi acum se lasă, Poate-or fi mâncat-o toată, viermii cei ce fac mătasă... Domnișoara noastră Mia, numai scrie „Colțul meu” O fi stând la colțul străzii, să prindă vre-un derbedeu?... Brânză și cu Volentir, așli tari în epigrame, Sau pierdut în glodul lumii, umblând numai după dame Celorlalți le soun de-acuma, să lasă din amorteală, Altcum și rândul lor vine 'nvlitor la socoteală... Sănătate dele Domnul!... Închei cronica cu bine, Revista „Bravo!” să trăiască, să aibe zile senine. Și în fuga cea mai mare, permiteți-mi să termin, lscăllind sub vechiul nume

In ziua șapcia

(dup' amiaz)

in dialectul ardelean-crișan

Stau da mulțuiri ca prostu — și ce muiet se m da pân mînca.
Cîr amu socot in mînt n'o fost Dumniezo cumînce?!
C'o făcut Ei lumă asta in tîrîn d'o săptămîna.
Fără ca să pună brîncă p'ă on cui, o p'o țîțîna.

Stăi, agică 'n șasă zăle, nu vreu să fac niși o smintă,
Că Dumnieca să șage, să be... să mîncă plășintă.
Dup' amiaz ies p'ă la uli... moși joacă cărî p'ă șanțuri...
Babele n'ar stă in casă niși dă le-ai lega in lanțuri.

N'ai se zășe; au ș iele gepile amu dreptace.
Că d'iaz dragă dimineață s'or tăt încarnîț din space.
Ba, și popa la veșernie, afl sîngur ca și cușli.
C'afară dă tele nîmî nuș rupe p'acolo păpușli.

Ieșîlăț nume 'n zoboante, cu colopu p'o urece;
Truda i șoie, i să vîță că li tare, tare secie.
C'o fi istina, to nu șcu, d'apu vîd că trag o leacă
Clo in colț la birt, băsama vreu dă săce să le tracă.

Da zăuț dă țîșelea, leș la dracu băuturu
Cînd auz la sală banda, nu poace să ț stele gura.
Neșcă jar ai in călchie, mîșe o focu argilîma
Ca și prizăru să 'ntoarse p'ăchingîtau dă Ileama.

Cum să te mîierî cînd vez tu dă pomană-ășa mîndreșă.
Fecce cu bujoniă niși infloiri la iele 'n fașă
Cu grumajî albi dă nîuă, plîni plîni cu șruri dă mărjele
Nu ce saturi nișidată, cum cîeș tăt uita la iele.

Ș'apu junî unu ca altu cu căneș faină șpălăce.
Cu izmele șielăzice, cu zobonu lumă 'n space.
Cu păpuși dă bocș c'o mie, o cu șisme bocșălîce
Cu colop cu șipeă lată și cu dămîli sbărlice.

Stă on pic. Inșepe alta, măi cu for inșepe g'asa
Bace șisma la tureac măi hlule să p'ă noi casa.
Scri in sus mîndruță dragă, că doară nu țeșî beciagă.
Seri in sus că ț pleșe joșu, țîno p'ă mă ta norocu.

Pă țîță tu țînăli șeriu, că țeșî duce ca pîperu.
Și p'ă cînde la cîoi țane, in brață pînă pîmînie
Ș'asa pînă s'ostăneșce, mîșe mîl frîgu, primașu.
Șe le 'nședneșce odată la țeșî din sală — poșul.

Nu gată bîni zăcala, abge ș pune 'n brînșî țigherea.
Pînă se țivleșce unu: Zîlî ples neașeș 'n cîule țiereșî!
Că nu ci am plîrîț d'aficea, țrațî măi! Da țrațî rară...
Da nu fî p'ă țîrînatu. Ţîno p'ă țîno clo, p'ă țîrî!!!

TRAIAN RUSU ȘIRIANU

*) Din volumul m. S. „Dorurile Cîșului”

Dueluri epigramatice

După cum am prevăzut, provocarea lansată de Domnul „Pioneză” a excitat talentul multor epigramiști. Astfel primim la redacție epigrama — „Pașel Diului”.

Lui „Pioneză” cu prilejul ultimei sale „provocări”

Aferim, efendi „Pioneză”
Și să-mi fie nazul cu aman
Tot ce-ai scris mata e paranteză
Pot s'o jur și pe Coran.

Prejuitul nostru epigramist „Boris” adresează un bine îndreptat catren.

Pionezei — ale cărei epigrame sunt cam slabe. Iată cum le rezolv eu:

Fac câteva corecturi
Versurilor să țimeze
Ca să simt și 'nșepături
Pun pe scaun... pioneze.

Iubiți cititori, vă prezentăm un nou epigramist în persoana D-lui I. I. Zorand. D-lui își începe scrișoarea de prezentare astfel: „Citind revista D-voastră mi-a trecut prin gând că așî putea colabora și eu cu ceva”. Suntem foarte încântați de oferta D-lui de a colabora cu noi și ce începem să rugăm să ne

trimită câteva chilograme de zahăr și câteva de untdelemn. Și acum că l-am supărat puțin, pentru împăcare îi public catrenele.

Unul medic

In medicină cîț ai tratat
Multe vieți ai ratat
Acum după ce-o divă ai lubit
Viața ta ai ratat-o subit.

Culmea clesornicarului

De ești un bun reasornicar
Și de-ar fi ca să decidă sorții
Măcar din micul onorar
Să-mi regulezi și ceasul. Morții!

Unul fiștelist

Crezi că colectînd o marcă
Poți să știi precis că parcă
O femeie e marcă strălîcî
Folosită, prețioasă sau virgină.
Am primit încă, colaborarea D-lui
I Alex David. Îi public mai jos o
pigramă-roman.

Cantorul din Sănnicoleni
care se crede înzestrat cu
o voce teribilă.

S'a tot mirat de-un an Săn-Petru
Cum tremură o voce în strană
Cum măsură priceasna în metru
Ca un orbeș cerînd pomană

Că viitorul „dascăl” încă
Octavele în răget sprinten
Că merită din fîn o furcă
Și la stomac, măcar un pînten.

Rugăm pe romnul David să scrie
încă odată (însă descifrabil) cea-
laltă epigramă și o vom publica
cu bucurie.

MICA PUBL'CITATE

Tarif: Pînă la 10 cuvînte 50 lei.
Peste 10 cuvînte gratuit, fiindcă se
face economie de muncă la... re-
dactori.

DE INCHIRIAT o fetiță îndrăgos-
tită. Preț convenabil. Adresa: In
fiecare seară (fără plătire) pe ma-
lul Murășului

PIERDUT cățelușă tîneră... 18 ani
in parcul Embesou. Răspunde la
numele de „Mimi”. Semănalmente:
păr castaniu bate în negru. Neașcul
tătoare și îndrăgîțnică. Aduștoru-
lui recompensă. Adresa: Banca Nr
8 din fața Palatului Cultural, ora
pensionarilor.

ANTREPRENOR ingenios și price-
put, pentru transport de grup et-
nic în Canaan se caută urgent. A-
dresa: Poporul lui Israel.

PIERDUT in timpul redactării u-
nor contracte grase, libertate. Ci-
ne o găsește e rugat s'o predea la
Penitenciarul Arad pe adresa Ju-
stîn Filip et dr. Windholz, societate
in nume colectiv și secret.

ANGAJAM imediat, patroni și func-
ționari pricepuți. Adresa: Asociația
Societăților in nume colectiv S. I.
N. C. din Arad.

Posta administrației

Înainte cu câteva săptămîni am
trimis, unui număr de abonați in-
vitațiuni pentru a-și achita abonam-
entul restant. O parte din ei au ră-
spuns invitațiunii noastre punîndu-
se la cîrent cu obligațiunile ce le
au față de BRAVO! Cei alții n'au ră-
spuns nici pînă acum. De aceea ne
avînd timpul necesar pentru a le
trimite în fiecare săptămîna cîteo
invitație, le publicăm numele aci-
și-i rugăm și pe această cale să ne
expedieze prin mandat postal, su-
mele ce ne datorează pentru abo-
nament. Iată lista lor:

1. Iosif Belcea, Ila. 2. Dănilă
Dragoș, Orășoara. 3. Ican Cismaș,
Zorind. 4. Aurel Faur, Peregul-Mare.
5. Gh. Pătrugen, Sănmartînul-Săr-
besc. 6. Dimitrie Vălean, Găvâjdia.
7. Marțoara Cocș, Ceica. 8. I. Mi-
țulescu, Ceica. 9. I. Stănăroagă, Ce-
ca. 10. Ery Petriță, Ceica. 11. Petru
Rujan, Deta. 12. Lazar Cîncu, Izvin.
13. I. Perlindea, Șîștarovăț. 14. Ni-
colae Stancu, Chizdia. 15. Andronic
Costea, Lăpușnic. 16. C. Anghel-
cu, Sușca. 17. E. Șuiaga, Lăpușnic
și 18. A. Târlea, Lăpușnic.

Totodată rugăm și pe abonații
cărora li s'au trimis, în cursul ace-
stei săptămîni, invitațiunii pentru
plata abonamentelor, să ne le tri-
mită imediat, pentru a nu fi siliți
să purtăm o evidență specială a lor.

Trimitîndu-ne abonamentele la
timp — în cazul de față imediat
după primirea invitațiunii — ne
dăți posibilitatea de a țipîrî
„BRAVO!” in condițiuni și mai bune
decît pînă acum.

CU SI FARA BARBA

La școală... Miticujă e chemat la
tablă.

— Ia să-mi răspunzi (i se adre-
sează dascălului) la următoarea pro-
blemă. Dacă aș împrumuta dela ta-
blă tău 1000 de lei cu un procent
de zece la sută pe an, câți bani
le-aș datora la sfîrșitul anului?

— 5000 de lei.

— Dobitocule, nu cunoști aritme-
tica!

— Dar nici d-voastră nu-i cunoaș-
teți pe tata...

Dialog între p'etel X și o femeie
de interior” (odale).

Ea: — Poeții ca tine, mor de
pept.

El: — Și femeile ca tine trîesc
pepe urma lui...

IN HALAT SI PAPUCI

Scenă în biroul unui editor ame-
rican. Editorul și un tînăr poet stau
întîlniți în fașă.

— Mi-ai afirmat, spuse editorul
după de sfîrșî citirea poemului pre-
zentat, că nu l-ai citit nimînuî pînă
cum?

— Vă jur, domnule!

— Atunci, cum se explică vîndă-
rile pe care le ai la ochi?

UMOR ITALIAN

O fostă cîntăreașă decăzuse și
să-și câștige existența, se anga-
se chelneriță la un restaurant din
un oraș din provincie. Intr'o zi se
prezintă la o masă dirijorul ansam-
blului de operă in care cîntase ea.
Cînd îl prezintă notă de plată,
chelnerița emoționată îi spuse:
„Maestre, mă mai recunoști?” Dir-
ijorul privi cu atenție femeia, privi
și socoteala și răspunde surî-
nd: „Cum de nu, vă recunosc per-
sona e grășită!”

Doamna Serafina intră într'o li-
brerie și cere o carte de bucate.

„Avem de toate felurile”, spuse
vînzătorul. „Preferăți din cele mari
sau din cele mici?”

Doamna răspunde repede: „Mi e
indiferentă una mică... Noi mîncăm
și de pușin!”

LEGIALITATE

Intr'o zi, unul din marii noștri
epigramiști, cunoscut ca unul din cei
cu un bun interpret al lui Hamlet —
constat, pe stradă, de un necunos-
cut.

— Ce mai faci colega?

— Colega? de unde, pînă un
Nou nu te cunosc domnule! —
miră actorul.

— Și cu toate astea, am jucat
zeci de ori împreună, insistă
epigramistul.

— Mărturisesc că nu-mi aduc a-
minte... In ce am jucat impreună?

— In Hamlet!... Eu sunt acela
ce făceam pe cocoșul in Hamlet.

PLICA

Un foarte sobru magistrat făcea
„placă” unei nepoate, cunoscută
femeie care știe să trăiască.

— Mă rog... Eu le înțeleg pe toa-
te, nici așa dragă, nu se poa-
Te toată ziua dragoste, amănți...

— Și dobitoacele și tot n'ar
fi un timp anume cînd se iu-

— Păi, da... fiindcă sunt dobi-

